

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

1931 var 80, forhøjes til 90. Hvis Motorafgiftsloven giver mere end de 90 pCt., Kommunerne maa faa, saa gaar $\frac{1}{3}$ af Overskuddet til en Reservefond for Kommunernes fremtidige Dækning, og de $\frac{2}{3}$ faar Statskassen som Afbetaling paa sin Overtagelse af Ministerens Tilsagn til Kommunerne.

Det er i Hovedtrækkene Indholdet af Venstres Forslag, og jeg skal holde mig til disse Punkter og ikke beskæftige mig med forskellige tekniske Mangler og Uklarheder i Forslaget, derunder dette, at man i Forslaget beholder Bestemmelsen om, at 1 pCt. af Afgifterne skal tilfalde Vejfondén, men sletter selve Vejfondén. Motivering for Forslaget blev forleden givet af Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe). Der var, sagde det ærede Medlem, anvendt alt for mange Penge til særlige Vejarbejder, disse Arbejder burde undlades i Fremtiden. Motorafgifternes Fordeling til Kommunerne paa den af ham foreslaede Maade vilde være af allerstørste Betydning for Kommunernes Økonomi og derigennem i væsentlig Grad bidrage til at lette Kommunernes almindelige Skattetryk.

Forslaget vender sig til forskellige Sider. Til Motorfolket siger det: I skal fremtidig betale 10 Mill. Kr. mere, til Gengæld faar I ikke den Forbedring af Landevejsnettet, som det hidtil har været Forudsætningen, at en Del af jeres Afgifter skulde bruges til. Forudsætningen var jo nemlig, da Motorafgifterne indførtes i 1927 i den nuværende Form og Størrelse, at Motorfolket skulde betale sit eget Vejslid, som det hedder, og at Kommunerne selv maatte bære Vejudgifterne, som disse var i 1913 og 14, forhøjet med Pristallet. Merudgiften siden 1913—14 var beregnet til c. 27 Mill. Kr., og Formaålet med Afgiften var da at indbringe disse 27 Mill. Kr. At dette Beløb var rigeligt, fordi der heri var medregnet ikke alene Vedligeholdelsesudgifter, men ogsaa store Anlægsarbejder, som Foregangskommuner allerede den Gang havde udført, skal jeg ikke hefte mig ved. Motorafgiften yder efter Loven af 1931 ikke 27, men 30 Mill. Kr. til Kommunernes Vedligeholdelsesudgifter, inden der bruges noget til særlige Vejarbejder, og det almindelige politiske Krav fra Venstres Side om, at Amts- og Sogneskatter skal nedbringes i Overensstemmelse med Forholdene i 1913—14, er altsaa paa Forhaand honoreret for Motorafgifternes Vedkommende.

Til Motorfolkene, som nu indbetaler

ca. 50 Mill. Kr. aarlig i Motorafgifter, stiller Forslaget altsaa det Krav, at de herefter skal betale 10 Mill. Kr. mere, hvilket Beløb skal betales gennem Benzinafgiften, det vil sige den Afgift, som fortrinsvis bæres af de erhvervskørende og i mindre Grad af lejligheds- og lystkørende, og det samtidig med, at vel ingen tør benægte Muligheden af, at Benzinpriserne i Almindelighed yderligere kan blive Genstand for nogen Stigning efter Kronens Fald.

Jeg kan i øvrigt om Motorafgifternes Indgang i Statskassen for indeværende Finansaar give nogle Tal for de første 5 Maaneder, April til August. I disse 5 Maaneder er Vægtafgiften steget med 1,9 Mill. Kr. og Benzinafgiften med ca. 1 Mill. Kr., medens Omsætningsafgiften som ventelig er dalet, med 1,6 Mill. Kr. Tilsammen har Motorafgifterne bragt en Stigning paa 1,3 Mill. Kr. Hvorledes Forholdene vil udvikle sig videre, tør jeg ikke have nogen Mening om, men jeg kan dog altsaa fastslaa, at der for Tiden ikke af Hensyn til den gældende Lovs Formaal er nogen Grund til en Forhøjelse af disse Afgifter.

Lovforslaget vender sig dernæst mod Regeringen og siger, at Statskassen skal staa i Forskud paa ubestemt Tid; det vil vel altsaa sige optage et Statslaan paa ca. 30 Mill. Kr. for at betale nogle Penge, som Motorafgiftslovene af 1930—31 har forpligtet Motorafgiften til at udrede, og som Motorafgiften vedblivende er fuldt i Stand til at betale. Jeg vil ikke antage, at jeg kan faa Finansministeren til at gaa ind derpaa. Jeg maa i øvrigt i Betragtning af den Tvivl, det ærede Medlem rejste i Fjor, ganske ubegrundet, som jeg den Gang paaviste, om, hvorvidt jeg var berettiget til at disponere flere Aar frem i Tiden over Vejfondens Midler, udtale min Anerkendelse af, at Lovforslaget erkender, at Tilsagnene er givet i Henhold til Bestemmelsen i den særlige Vejarbejdslov og Motorafgiftsloven. Men jeg maa dog, selv om det maaske kun er af formelle Grunde, gøre Indsigelse imod det Udtryk herfor, som er brugt i Lovforslaget, og som nævner de Forpligtelser, Ministeren allerede har paataget sig. Jeg maa herom sige, at jeg hverken har forpligtet mig eller Statskassen, hvilket sidste jeg ser af Lovforslaget, at Forslagsstillerne heller ikke mener. Derimod har jeg forpligtet den Del af Motorafgiften, som jeg i Henhold til disse Love havde Raadighed over, og det er altsaa disse Forpligtelser vedrørende Motorafgiften, Lovforslaget nu vil lægge over paa Statskassen.

Men dernæst siger Lovforslaget til Re-